

Llibre il·lustrat Ignasi Blanch & Àngel Burgas

Pervivència del mite

Baula estrena la tardor amb una adaptació de la gran llegenda medieval d'origen celta publicada a França l'any passat. Una història, la dels eterns amants, que farà les delícies de petits i grans, ja que, a part de l'amor, *Tristany i Isolda* no deixa de ser una gran aventura on trobem traïció, lluita pel poder, batalles, venjances, gegants, dracs, suplantació de personalitat, enverinaments i poesia. I és que el mite admet totes les interpretacions possibles, és universal i adaptable a tot moment.

Les il·lustracions de Fronty, d'un pictoricisme total que beu, imaginem, de l'art i tècniques dels anys 80 del segle XX, utilitza elements característics de la pintura i la iconografia del romànic i el gòtic, que li serveixen per situar temporalment les vivències dels personatges. Hi trobem, en

una sola imatge, seqüenciació de diverses escenes (sovint en forma de vinyetes simultànies); també hi destaca un primitivisme en les figures i els espais que els fa simbòlics, així com la inclusió de relleus historiatos, sanefes i elements decoratius, tant orgànics com geomètrics, que donen plasticitat a les formes eminentment planes. En l'acurat detallisme enmig de grans taques abstractes hi veiem sempre la mà de Fronty, la seva petjada, el rastre del seu pinzell. És atrevida en l'ús del color i en la desproporció de les figures, sempre estilitzades. L'exquisidesa dels estampats és indicador de la seva experiència en el camp del disseny tèxtil.

Si alguna cosa podem retreure al conjunt de l'àlbum és la dificultat amb què el text, que és força llarg, s'interrelaciona amb les il·lustracions: la seva tipogra-

Una de les il·lustracions d'Aurèlia Fronty per a l'àlbum 'Tristany i Isolda' AURÈLIA FRONTY / EDITORIAL BAULA

fia anodina i neta no s'avé gaire amb l'esclat de colors i formes que vessen i s'escampen amb elegància a sota o al costat. La fredor de la tipografia és compensada només per la lletra d'encapçalament. Ens estimem més deixar-nos seduir per l'embruix

Tristany i Isolda

Text: **Béatrice Fontanel**

Il·lustracions: **Aurèlia Fronty**

Traducció: **Jordi Comasòlives**

Editorial: **Baula Barcelona 2010**

Preu: **15,70 euros. Pàgines: 36**

dels paisatges, per la seva formulació simbòlica, per l'emoció que transmet la seva factura detallista i sensible, àgil i ben trenada com les branques dels arbres que, al final de la història, uneixen eternament les memòries dels seus protagonistes. *

Els més venuts a les llibreries

↕ situació respecte la setmana passada 2 setmanes seguides en llista

FICCIÓ			
1	La caiguda dels gegants		01 ↑
	Ken Follett	ROSA DELS VENTS	
2	La bicicleta estàtica		06 ↓
	Sergi Pàmies	QUADERNS CREMA	
3	El temps entre costures		02 ↕
	Maria Dueñas	COLUMNA	
4	La tieta Mame		04 ↓
	Patrick Dennis	QUADERNS CREMA	
5	Contra el vent del Nord		08 ↓
	Daniel Glattauer	LA CAMPANA	
6	Veus de la nova narrativa catalana		01 ↑
	Diversos autors	EMPÚRIES	
7	Maletes perdudes		01 ↑
	Jordi Puntí	EMPÚRIES	
8	Pa negre		01 ↑
	Emili Teixidor	LABUTXACA	
9	Olor de Colònia		05 ↓
	Sílvia Alcàntara	EDICIONS DE 1984	
10	El mar de la Tranquil·litat		01 ↑
	David Castillo	PROA	

NO-FICCIÓ			
1	El secret		06 ↑
	Rhonda Byrne	ENTRAMAT	
2	El món no se'n surt		03 ↑
	Toni Judt	LA MAGRANA	
3	Històries de la història de BCN		02 ↑
	Daniel Cortijo	L'ARCA	
4	El viatge al poder de la ment		21 ↓
	Eduard Punset	DESTINO	
5	Primera guia del boletaire		01 ↑
	Ramon Pascual	COSSETÀNIA	
6	El secret dels rovellons		06 ↑
	Marc Estévez	ARA LLIBRES	
7	El poder de l'ara		01 ↑
	Eckhart Tolle	VIENA	
8	Arrels nòmades		04 ↓
	Pius Alibek	LA CAMPANA	
9	Tres prosistes		03 ↓
	Gabriel Ferrater	EMPÚRIES	
10	La llei del mirall		08 ↓
	Yoshiro Noguchi	COMANEGRA	

Amb la col·laboració de les llibreries: **Abacus, Bertrand, Casa del Llibre, Catalònia, Documenta, Fnac, La Central, Laie, Proa Espais (Barcelona), Llibreria 22 (Girona), La Gralla (Granollers), Caselles (Lleida), Robafaves (Mataró), La Rambla (Tarragona), La Tralla (Vic) i L'Odissea (Vilafranca del Penedès)**

ITINERARIS MAR JIMÉNEZ

Sagrera Família

L'arquitecta Beth Galí ho ha escrit aquesta setmana firmant un article amb aquest mateix títol, que goso copiar per la seva genialitat: la Sagrada Família podria treure profit de la seva estètica *kitsch*, que només ha servit per atraure masses de turistes, convertint-se en singular estació del TGV en el seu recorregut per Barcelona. Permeteu-me la *boutade* per subratllar la bestiesa que ha estat, i és, continuar les obres d'un monument que de Gaudí només té la façana del Naixement i la cripta. I que hauria d'haver quedat en això. Com diu l'admirada Beth, "deixar l'obra de Gaudí inconclusa l'hauria significat directament com a creació del segle XX". Però malauradament vam optar per la reacció més conservadora i alhora superba: erigir-nos en hereus del gran arquitecte i caure en la vulgar falsificació. Ridícul. Com han estat ridícules les reiterades alertes sobre el perill que havia de suposar la construcció del túnel del tren d'alta velocitat. Mentre a Xile confiaven en la tecnologia per salvar els 33 miners atrapats sota terra, a Catalunya vivíem amb dramàtica tensió el pas de la tuneladora Barceino. Però la tecnologia és tossuda, i, evidentment, la *Sagrera*, perdó, Sagrada Família no ha caigut. I espera immaculada, i encara en obres, la cara consagració de Ratzinger, en un nou capítol d'una aventura *kitsch* a la qual servidora donaria un cop de timó: és moment de recuperar l'esperit de la revista *Àrtics*, amb Vicenç Altaió al capdavant, i activar la protesta ciutadana al crit de "deixeu en pau la sagrada escultura". Vallcorba, Bohigas, Rubert de Ventós, Armenter... Tornem-hi! *